

NOTITS

Traktaten om Den Europæiske Union. Færøernes og Grønlands placering

1. Det samlede traktatkompleks betegnes »Traktaten om Den Europæiske Union«. Traktatkomplekset indeholder bl.a. traktaterne om De Europæiske Fællesskaber. Lovforslaget om ændring af lov om Danmarks tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber m.v. (Danmarks tiltrædelse af traktaten om Den Europæiske Union) indeholder i bemærkningerne en beskrivelse af Unionstraktatens opbygning og væsentligste indhold.

Unionstraktaten indebærer ingen ændringer i Færøernes og Grønlands eksisterende status i forhold til Fællesskabet.

For Færøernes vedkommende er situationen følgende: Danmarks tiltrædelse af Fællesskabet i 1973 kom efter færøsk ønske ikke til at gælde for Færøerne. I 1972 blev der ikke afholdt folkeafstemning på Færøerne. Færøerne har aldrig været medlemmer af Fællesskabet. Det er de fortsat ikke.

For Grønlands vedkommende er situationen følgende: Oprindeligt blev Grønland som en del af Kongeriget Danmark medlem af EF. I 1972 blev der afholdt folkeafstemning i Grønland. Grønland trådte efter eget ønske ud af Fællesskabet i 1985. I stedet opnåede Grønland en særlig fiskeriordning med EF, og Grønland er optaget blandt de såkaldte oversøiske lande og territorier (OLT), der har en associeringsordning med EF. Grønland meldte sig altså ud af Fællesskabet. Det har fortsat OLT-status. Reglerne i den eksisterende traktat om OLT'erne og navnlig art. 136 A ændres ikke ved Unionstraktaten.

2. Følgende områder i Unionstraktaten har givet anledning til nærmere overvejelser:

- a) For det første Det Europæiske Fællesskab:

Betydningen af det nye unionsborgerskab. Det afgørende er, at det overlades

til de enkelte medlemslande at definere, hvem der i kraft af nationalt statsborgerskab har unionsborgerskab. Det følger af art. 8, stk. 1, og erklæring nr. 2 til slutakten.

Betydningen af de nye visumregler i art. 100 C. Her er det naturligt, at Færøerne og Grønland følger de regler, som gælder eller kommer til at gælde i Danmark, på samme måde som de altid har gjort.

- b) For det andet den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik:

Rigsmyndighederne fører udenrigspolitikken på hele Kongerigets vegne. Det er situationen i dag, og det vil også være situationen fremover efter de nye regler om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

Under forhandlingerne på regeringskonferencen har man været opmærksom på, at det ikke helt kan udelukkes, at der kan opstå interessemodsætninger imellem Unionen og oversøiske områder som f.eks. Færøerne og Grønland. Derfor er der også afgivet en erklæring (erklæring nr. 25 til slutakten), der går ud på, at man i rådet så vidt muligt skal søge at finde en løsning, der stemmer overens med Unionens holdning. Viser det sig, at det ikke er muligt, at der er enighed om, at den pågældende medlemsstat – dvs. Danmark – kan handle alene til varetagelse af det pågældende områdes – dvs. Færøernes eller Grønlands – interesser.

- c) For det tredje samarbejdet om retlige og indre anliggender:

På dette område bliver der fortrinsvis tale om at vedtage konventioner. Det betyder, at der bliver mulighed for fra sag til sag at tage stilling til, om Færøerne og Grønland skal være omfattet af de konkrete konventioner.